

NISAN-MAY15-HAZİRAN 2004/02 • 106422 • YIL 9 • SAYI 34 • 4 MİLYON TL

JAZZ, BLUES, EMPROVİZE MÜZİK DERGİSİ

1477

Roy
Haynes

Ercüment
Vural

İlyas
Mirzayev

Kenny

Les Italiens

Türkiye'de İtalyan Jazz Günleri

İtalyan Kültür Merkezi'nin desteğiyle 23-30 Mart tarihleri arasında İzmir, Ankara ve İstanbul'da İtalya'nın en gözde grup ve müzisyenlerinden oluşan 3 grup konserler verdi.

Zuhal Focan
ofocan@prizma.com

Dergimizin baskıya hazırlandığı tarihlerde devam eden bu konserlere katılan gruplar, Paolo Fresu Quintet, Nicco Gori Quartet ve Les Italiens. Paolo Fresu İzmir Jazz Festivali, Les Italiens martfestODTU kapsamında, İstanbul'da ise her üç grup da Nardis Jazz Club'da konserler vermiştir.

Paolo Fresu Beşlisi, İzmir Festivali'ne katılan gruplar arasında tanıtıldığından biz burada diğer grupları tanıtacağız.

Les Italiens

Müzikte sıradışı bir akım. Küstah, özgür ve keşfetme isteği kontrol edilemez, aynı çocuklar gibi, gelişmaktan muaf. Les Italiens grubu, ilk albümlerinde, çok eğlenceli bir şekilde havai fişek gibi yerinde duramıyor.

"...Les Italiens, jazz background'u ve etnik formlar, popun aşkı ve tango'nun gözyaşları, manouche ve swing arasında, şarkı formuna girerek gezinebilen ve tabii ki; akıllı taşralıların uzak diyarları kulaktan duyması gibi İtalyan karakterinde bir big band kurma isteğinden doğuyor" (Paolo Russo).

Aynı zamanda Fabbri del jazz fiorentino'nun tecrübelilerinden olan Alessandro Di Puccio'nun kurduğu ve yönettiği, tamamı Floransalı orkestra, piyano, bas, vokal, gitar, davul, perküsyon ve canlı konserlerde büyük bir etki yaratan nefeslilerden oluşuyor. Bu 10 müzisyen, Antonello Salis, Michele Rabbia, Stefano Bollani ile olduğu gibi önemli ortak çalışmalarla da güçlerini artırıyorlar.

"...kimi zaman Arap veya Balkan etkileri taşıyan, kimi zaman İtalyan ezgi-leriyle veya Avrupa müziğiyle daha doğrudan ilişkili, popüler kültür dilinin sadeliğinde kompozisyonlar yazmaya çalıştım..." A. Di Puccio

Orijinal kompozisyonları, popüler müziğin yeniden ifade edilmesiyle alışılmadık bir şekilde birleştirmeyi başaran orkestra, Alessandro Di Puccio (perküsyon, grup lideri), Alessandro Fabbri (davul), Francesca Taranto (elektro bas, vokal), Stefano Onorati (klavye), Luca Gelli (akustik gitar), Manu' Parrini (keman), Luca Mariani (trombon), Nico Gori (klarinet, bas klarinet), Simone Santini (alto saksofon, soprano mib), Marco Bini (tenor saksofon, soprano sib)'den oluşuyor.

Ayrıca, dahiyane akordeoncu Antonello Salis'in de katılımıyla 'ensemble', haydutça, enstrümantal bir repertuara ve şarkılara yelken açıyor. Kah başka bölgelerin ve jenerasyonların içini yiyip bitiren sıkıntılar, kah Balkan ve çingene-lerin çayır çayır repertuarları; hele Totò'dan, Nino Rota'nın Fellini atmosferlerine, besbelli sinematografik alıntılar yapıyor, aynı zamanda da Xavier Cugat ve Abbie Lane'den, muhteşem Gorni Kramer'e dek son zamanlardaki müzikal tavırlarımızı kullanıyor. Jazz ve geleneksel popüler müzik arasında keşme noktasında duruyor. Dans edilebilen müzikler akımına (tango, beguine, twist, rock&roll) ait parçalarla, "Bella ciao" gibi şarkıların yakınlaşması gibi, kültürün şarkılarının ve popüler tarihin önemli bir kanıtı oluyor.

Böylece, yirminci yüzyılda, 'şehir ve taşra ikilisi arasında' dönüşüme girdi: kendilerinin 'taşra-metropolitan' olarak tanımlandıkları bir sound'un; buram buram Toskana kokan ve bu çalışmayla müzik ve enerjile içiçe geçerek devinen bir "denizle" çevrili İtalya'da devri alem yapan "Les Italiens" in bir parça ironik ve göz alıcı sound'unun kuşkusunu artırarak.

Kısacası, varsayılan bir müzikal geçiş, 'yenilik' veya saf buluş değil, şimdiden aramızda olan geleceği ortaya koyan değerlerin güncelleştirilmesi olan modernizmin izlerini yerleştirir gibi yapan dahiyane bir görsel anı.

Anıları, duyguları ve hayalleri şöyle bir karıştırma cesaretini göstermeniz yeterli.

Alessandro Di Puccio

4 Ekim 1958'de Floransa'da doğan Alessandro Di Puccio, piyano öğrenimine, bunun sonucu olarak da davul ve vibrafon öğrenimine, 11 yaşında, Floransa'nın belediye tiyatrosu Maggio Musicale Fiorentino'nun üyesi Prof. Vittorio Ferrari gözetiminde başladı. Ayrıca, en önemli çağdaş müzisyenlerden kabul edilen ve Floransa Cherubini Konservatuarı'nda hocalık yapan maestro Carlo Prospero ile kompozisyon çalıştı.

Öğretim Faaliyetleri

1984'ten beri Andrea del Sarto Müzikal Etkinlik Merkezi'nin eğitim müdürüdür. 1986'dan 2003'e kadar aralıksız olarak Floransa'daki Scandicci Belediye Müzik Okulu'nda müdürlük görevini sürdürdü. Bunların dışında, perküsyon enstrümanları (davul, vibrafon) eğitmeni olarak öğretim faaliyetlerine devam etmektedir. Armoni ve jazz akımında doğaçlama teknikleri üzerine müzik dersleri vermektedir. Yönettiği,

SEÇİLMİŞ DİSKOGRAFI

- Luca Flores (Matt Jazz Beşlisi) Sharp Blues 1996 Splash Records
- Luca Flores (Matt Jazz Beşlisi) When Extremes Meet 1987 Splash Records
- Diego Carraresi Atrezzo 1987 Splash Records
- Barga Jazz Orkestrası (Live) 1988 Splash Records
- Libero Bobera 1988 Phrasis
- Libero Ozio 1994 Via Veneto
- Alessandro Di Puccio Alkaline Jazz Trio 1998 Splash Records
- Mike Turk & Alkaline J.T. A Little Taste of Cannonball 1999 Organic Music
- Tiziana Ghiglioni Battisti 1998 Philology
- Tiziana Ghiglioni - A Ludo 2001 Philology
- Maurizio Geri Swingtet A Cielo Aperto 2001 Il Mondo Delle Rose
- Echoes Of M.J.Q. (Di Puccio, Birro, Ghetti, Fabbri) 2002 Caligola
- Les Italiens (grup lideri) besteci 2002 Ernest Hill
- Flores' G. Cazzola (Matt Jazz Beşlisi) 2003 Splash Records

öğrencilerden oluşan orkestralarla, müzik okulları adına yapılan birçok önemli müzikal gösteriye katıldı. Bunlardan en önemlileri; Pescara (1986), Pantin (Paris, 1987), Roma (1993), Palermo (1997)'dur.

Yönetimindeki okullara devam etmiş, bugün tanınan müzisyenler arasında Stefano Bollani, Dario Cecchini (Funk Off), Riccardo Tesi), Nico Gori (Les Italiens) yer alır.

Alessandro Fabbri

1975'de Floransa Belediye Tiyatrosu perküsyoncularından olan Vittorio Ferrari ve Giannino Ferrari'nin idaresinde perküsyon çalışmalarına başlayan sanatçı Siena Jazz Seminerleri (1978-1979) esnasında Bruno Biriaco ile çalışmalarını derinleştirdi. 1998'de New York "Drummers Collective"de kursa gitti ve burada Frank Malabe e Peter Zeldmann ile çalıştı. 1980'den bu yana çok sayıda İtalyan ve yabancı sanatçıyla işbirliği yapmaktadır bunlar arasında; Massimo Urbani, Larry Nocella, Claudio Fasoli, Tiziana Ghiglioni, Luca Flores, Pietro Tonolo, Harry "Sweet" Edison, Al Cohn, Lee Konitz, Kenny Wheeler, Bobby Watson, Paolo Fresu, Steve Grossman, Dave Holland, Albert Mangelsdorff, Jean "Toots" Thielemans, Bruno Tommaso, Riccardo Fassi, Steve Lacy, Bob Mover, Jack Walrath, Gary Smulyan, Bryan Carrott, Mike Turk, Dave Liebman'ı sayabiliriz.

SEÇİLMİŞ DİSKOGRAFI

- Streams (Tiziana Ghiglioni Sextet, 1984, Splash Records CD-H 104.2)
- Barga Jazz (Barga Jazz big band dir. da Bruno Tommaso, 1986, Prax s.a.s.)
- Atrezzo (Diego Carraresi quartet, 1987, Splash Records)
- Barga Jazz 2 (Barga Jazz big band dir. Bruno Tommaso, 1987, Splash Records)
- Bobera (Libero Quintet, 1988, Phrasis-Cac Records)
- Libero, "Ci siamo in mente" (Gala Records, 1990)
- If six was nine, Jazz grubu için Jimi Hendrix müziği (Splash Records, CDH 576.2, 1992)
- Ozio (Libero Quintet, 1994, Via Veneto Jazz W1004), Jean "Toots" Thielemans ile
- "Battisti" Tiziana Ghiglioni ile (Philology) W 133.2 1995
- "Alkaline Jazz Trio" Splash Records CDH 650.2 1995
- "IF SIX WAS NINE" allegro andante - Splash Records CDH 663.2 1995
- Alkaline + Mike Turk: "A Taste of Cannonball" (orgn 9708) 1999
- "Dedicato A Lucio Battisti" Tiziana Ghiglioni ile (Philology W190.2) 2000
- "Echoes of MJQ" Paolo Birro, Alessandro Di Puccio, Alessandro Fabbri, Paolo Ghetti (Caligola 2039-2)
- Quarte - "Briğin Bells" con Dave Liebman: Via Veneto Jazz 043

2000 yılında en iyi İtalyan yetenek ünvanıyla Massimo Urbani ödülünü kazandı.

Nico Gori

13 Eylül 1975'te Floransa'da doğan Nico Gori, klarinet öğrenimine altı yaşındayken başladı. 1993'te Floransa'daki L. Cherubini Konservatuari'nden diploma aldı.

2003'te, Prof. M. Grossi önderliğinde, Livorno'daki P. Mascagni Konservatuari'nden, en yüksek dereceyle jazz diploması aldı.

1987'den beri değişik konumlarda, birçok farklı kulüpte, tiyatrodaki festivallerde ve RAI programlarında çaldı. Gerek solist olarak, gerek lider veya side-man olarak big band'lerde, senfoni orkestralarında ve jazz topluluklarında klasikten jazz'a, funky'den acid jazz'a oldukça geniş bir yelpazede sayısız konserler verdi.

1990'dan beri D.Liebman, T.Scott, M.Tamburini, M.Giammarco, A.Tavolazzi, M.Grossi gibi değerli müzisyenlerin verdiği doğaçlama seminerlerine katılıyor.

1998'den başlayarak jazz, funk ve pop topluluklarıyla birçok albüm kayd yaptı. Reklam jingle'ları ve TV için yazılmış müzik parçalarının gerçekleştirilmesinde ortak çalışmalar yürüttü.

1999'dan beri M.Tamburini, E.Bandini, A.Tavolazzi, A.Salis, J.Faber, P.Dalla Porta, M.Manzi, S.Bollani,

B.Tommaso, M.Grossi, M.Moriconi, S.Gibellini, O.R.T., Chicago Underground vs. gibi ünlü müzisyenlerle birlikte çalışıyor.

2000 yılında Nico Gori, ünlü pop şarkıcısı Anna Oxa'ya eşlik eden grupta saksofoncu olarak görev aldı. 2000, 2002 yılları arasında ise Dirotta su Cuba ile çalıştı.

2000 yılında en iyi İtalyan yetenek ünvanıyla Massimo Urbani ödülünü kazandı.

2000'den bugüne, T.Ghiglioni'nin, L.Battisti üzerine ikinci albümünün kayıtlarına, etnik orkestra "Les Italiens" in A.Salis ile birlikte yaptığı yeni albümünün gerçekleştirilmesine, A.Fabbri'nin beşlisi "Rosso Fiorentino" nun albümüne, T.Ghiglioni, T.Tracanna, T.Tononi vs. ile birlikte Splas(h) Records'tan çıkan, L.Flores'e ithaf edilmiş bir CD'nin yapımına, S.Bollani'nin Label Bleu Fransız etiketiyle yeni piyasaya çıkan son albümünün kayıtlarına ve başka çalışmalara katıldı.

2003'te, M.Moriconi, S.Gibellini ve E.Bandini'den oluşan, R.Sellani'nin konuk sanatçı olarak katıldığı N.Gori 4et'in lideri olarak, piyasaya henüz çıkan ilk kendi jazz albümünü kaydetti.

2001'de İtalya'da ve yurtdışında, gerek solist olarak, gerekse G.Trovesi, M.Negri, M.Allen, D.Thomas, F.Concato, E.Rava, G.Paoli, R.Gatto, M.Moriconi, A.Salis, E.Bandini, S.Bollani, P.Silvestri, R.Sellani vs. gibi müzisyenlere eşlik ederek önemli gösterilere ve jazz festivallerine (Umbria Jazz 2003, Brisighella Jazz Festivali, Ravenna Jazz Festivali, Tizzana Jazz Festivali vs...) ve soul festivallerine katıldı.

2001 yılında, Livorno'daki P.Mascagni Konservatuari'nde, M.Tamburini ve L.Marianini ile birlikte doğaçlama jazz kursu verdi.

2003'te, St. Louis'teki Washington Üniversitesi'nde seminer vermek ve T.Kennedy, P.Williams gibi Amerikalı müzisyenlerle sahne alarak üç konser vermek üzere A.B.D.'ye davet edildi. 2003'te, uluslararası beste ve düzenleme yarışması "Barga Jazz 2003" dolayısıyla B.Tommaso'nun yönettiği Barga Jazz orkestrasıyla, L.Konitz'in yanında bir hafta sahneye çıktı.

Francesca Taranto

4 Ekim 1966'da Pontedera'da doğdu. "Centro Attività Musicali di Scandicci" de Franco Nesti'nin idaresinde elektronik bas çalmaya başladı. 1988'de Fabrizio Neri bursunu kazandı. Franco D'Andrea, Paolino Dalla Porta, Sandro Satta, Paolo Birro, Bruce Gertz ile doğaçlama jazz teknikleri üzerine seminer ve kursları takip eden sanatçı, uluslararası üne sahip soprano Liliana Poli'de şan eğitimi aldı. Floransa da C.A.M'da Alessandro Fabbri'nin yönettiği "Duke of Abruzzi" orkestrasında, Dario Cecchini'nin "Ballroom Dance Band" orkestrasında ve 1997 de Palermo da İtalyan Jazz Okulları Festivaline beraberce katıldığı Alessandro Di Puccio'nun "Be Bop" topluluğunda bas çaldı. Uluslararası öneme sahip Lee Konitz, Maurizio Giammarco, Tiziana Ghiglioni, Paolo Fresu ve Mike Turk gibi sanatçılara eşlik etti.

"Orchestra Andalus di Tangeri" nin kemancısı olan "Jamal Quassini" kurmuş olduğu toplulukla da çok sayıda konser verdi. Bunlar arasında en önemlileri Verona Teatro di Venda da ve Floransa Leopolda İstasyonunda vermiş olduğu konserlerdir.

Fildişi sahilleri ulusal bale grubunun dansçıları ve müzisyenleri ile birlikte etnik müzik kökenli bir proje üzerine çalışmaktadır. Alessandro Di Puccio'nun "Les Italiens" grubunun da üyesi olan sanatçı Mario Seggio ile birlikte Guarapo Küba müzik grubunda kurucusudur.